

НАШЕ ЖИТТЯ

УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС
UKRAINIAN NEWSPAPER "OUR LIFE"

Число 45(77)

6 липня 1946

Рік II

ВИХОДИТЬ
ДВІЧІ НА
ТИЖДЕНЬ
ЦІНА 30 ПФ.

Ухвала чотирьох

Лондон. У дебатах міністрів закордонних справ Англії, Америки, Франції і Сов. Союзу у двох питаннях досягнуто повного порозуміння. Темою дебатів була справа Трієсту та Італійських колоній. Справа Трієсту, що була найтруднішою, поладнана остаточно. Підставою для розв'язки цієї проблеми був план американського міністра Бернса. На основі цього проекту Трієст зокругою стає вільною територією під контролею З'єднаних Націй. Остаточним рішенням Трієст уміжнароднено не на десять років, як це пропонував французький міністр Бідо, а назавжди. Губернатора для вільної території призначить Рада Безпеки в порозумінні з Італією та Югославією. Губернатор вільної території зобов'язаний скласти звіт перед Радою Безпеки.

Кордони уміжнародненої території проходять по демаркаційній лінії, запроєктованій раніш французьким міні. Бідо; при цьому більшу частину Істрії та морську пристань Поля одержує Югославія. Законодавча і виконавча влада буде створена на засадах демократичних, даючи повну гарантію свободи слова, релігії та преси. Кореспондент англійського радіо стверджує, що в розв'язці проблеми Трієсту чотири міністри згодились на великі концесії.

Міністри чотирьох великодержав розв'язали вчора також справу італійських колоній. У цій справі Італія зрікається суверенності щодо колоній. Колонії залишаються під владою тих держав, що їх окупують. Зазначається, що більшість їх перебувають під військовою адміністрацією Англії, менша частина під Францією.

В справі дати для скликання мирової конференції велика четвірка не змогла вчора досягнути порозуміння. Молотов узалежнює скликання мирової конференції

від розв'язки проблеми італійського воєнного відшкодування і не згоджуються на її скликання аж до остаточного розв'язання цієї справи. Міністер Бернс пропонує скликати мирову конференцію на 25. липня.

Міністер Молотов домагається скликати не раніш 1. або 15. вересня.

Боротьба з голодом

Англійська Палата Громад дебатувала над урядовим проектом у справі раціоналізації хліба в Англії. Забираючи в цій справі слово, англійський міністер заявив, що причиною цього проекту став брак пшениці в краю. Запасів може вистарчити не більше як на 8 тижнів.

Говорячи про допомогу іншим голодуючим країнам, він сказав, що в цій ділянці Англія досягнула вершин можливості. На запит одного з послів щодо совітської допомоги голодуючим, міністер заявив: „Якщо посол зможе витиснути хоч одну зернину від совітів, скажу, що має щастя“.

Міністер сказав, що Англія не може більше висилати збіжжя для інших держав. Він висловив побоювання щодо харчової ситуації в англійській окупаційній зоні Німеччини і заперечив, що німці добре виглядають. На його думку, такі поголоски—це “байки подорожнього”.

Брак допомоги і дальші зменшення харчової пайки в Німеччині можуть викликати поважні суспільні й політичні наслідки в Західній Європі“.

Сталінська премія

За досліди в галузі розщеплення атомового ядра броду та срібла з допомогою космічних променів керівник радієвого інституту Академії Наук проф. Олександр Жданов одержав сталінську премію—100.000 карбованців.

За культурне зближення

Читачі вже напевно звернули увагу на те, що в нашому часописі все частіше з'являються статті про життя литовської, польської чи білоруської еміграції.

Не був це ніякий випадок, але програмова праця редакції.

Виходимо з того міркування, що нас з'єднує не тільки спільне перебування тут на еміграції, але й спільна недоля нас сюди привела, а може разом і додому вертатимемось...

Не знати, як довго будемо на чужині, не знати, куди нас доля закине. Знаємо лише, що в такій самій ситуації перебуваємо всі: українці, поляки, білоруси, литовці, лотиші, естонці, югослов'яни.

Такої масової еміграції ще світ не знав. А еміграція — це доказ ненормальності, а значить і нестійкості відносин у нас там, дома. Це дає нам запоруку; що світ мусить так чи інакше цією справою зацікавитися, так чи інакше цю справу розв'язати, а значить, що ми маємо надії на здобуття батьківщини.

Отже не нам своїми скромними силами змінити долю наших народів. Коли ми намагаємось пізнати один одного, коли ми, представники різних народів, зближуємось, то робимо це не з міркувань політичної кон'юнктури.

Ми сусіди. Як такі, ми вже віддавна хотіли один одного пізнати, і поодинокі представники кожного з наших народів це робили й раніше. Були це одиниці не тому, що не було ширшого зацікавлення, але тому, що “мирні” умови між двома світовими війнами не сприяли цьому.

Тепер, може, на короткий переходовий час ми опинилися разом, часто в одних таборах ДП. Отож і не дивно, що використовуємо цю нагоду і хочемо наздогнати те, що ми не мали можливості зробити раніше.

Тут ідеться насамперед про культурне зближення. Адже загальновідома річ, що кожний із цих народів посідає неоціненні скарби народної культури. Взаємно їх пізнати — це значить пізнати душу народу, зблизитись, побрататись...

Українцві пізнати красу народнього епосу „Каляві-поет“, чи модерного поета Густава Суйтса так само цінно й корисно, як естонцві познайомитись з

Дискусія про ДП

Недалека дата загальних зборів З'єднаних Націй заактуалізувала знову проблему емігрантів, що, розкинені по таборах УНРРА у всіх трьох західних окупаційних зонах, ждуть на остаточне вирішення їхньої долі. На засіданнях Суспільно-Господарської Ради ЗН ішли завзяті бої; наслідком цього визнано за емігрантами право вільно рішати про своє майбутнє та постановлено створити міжнародню організацію для справ утікачів, що перейме всю опіку над ними.

На засіданнях контрольного комітету СГ Ради ЗН дискутовано знову на тему емігрантів. Югославський делегат домагався послати до Німеччини окрему комісію, що мала б завдання перевірити всі табори чужинців та виключити з них і покарати тих, що торгують зброєю, агітують та підготовляють повстання проти Югославії та інших держав ЗН. Східський делегат Феонов обвинуватив м. і. "деякі держави", що вони прикривають свої справж-

нашими думами чи скажимо з поєзєю Чупринки.

Так само югослов'янин радо нам покаже свої чарівні народні пісні, а натомість познайомиться з литовськими релігійними піснями Рапагельоніса.

Багато спільного в нас у всіх у минулому. Національне відродження, сливе, всіх наших сусідських народів проходило дуже і дуже подібно. Хіба не можна поставити нашого Котляревського поруч з литовським Іваном Басановичем чи сербським Вуком Караджичем?

А хіба не хотіли б ми всі глибше пізнати й білоруського поета Янка Купала і лотиського Юріса Алунана чи Порукса?

А велика трійця польських національних поетів—емігрантів—Міцкевича, Словацького, Красінського—хіба вона нам усім не нагадує постійно про наш обов'язок: працювати й творити хоч і поза межами Батьківщини, але її ім'ям і для неї?

Тому ми вітаємо всяку ініціативу, проявлену будь-котрим із представників сусідських народів для взаємопізнання і культурного зближення та високо цінімо всі досягнення, здобуті вже на цьому полі. П. К.

ні почування гарними фразами про людяність. Він домагався рішуче роз'яснення причин, чому відмовляють комісії відвідати табори та чому мешканців таборів інформують вороже щодо держав, звідкіля дані чужинці походять, не мають змоги поінформувати їх про справжній стан речей на рідних землях. Він підкреслив, що прихильність військових частин у таборах загрожує мирові. Ці військові частини створено з вояків колишніх союзників Німеччини, що тепер удають із себе втікачів. Тов. Феонов назвав кілька випадків, стверджуючи, що совідським старшинам не дали інформацій про число совідських громадян в деяких таборах емігрантів.

Проти думок Феонова рішуче заперечували американський делегат Вінан та англійський делегат, що відкинули обвинувачення, боуімо проблему утікачів використовують західні держави для політичних цілей. Вони заявили, що в таборах проводять поліцейне слідство і доки не викриють між емігрантами воєнних злочинців, помагатимуть усім без виємку. Хто виявиться воєнним злочинцем або не матиме відповідних передумов, утратить права ДП.

Урядовий представник УНРРА подав до відома, що тисячі чужинців у Німеччині покинули приватні мешкання і перенеслися до таборів УНРРА всіх трьох окупаційних зон. Він заявив, що досі ствержено 295,132 таких випадків впродовж б. р. до 14 червня. З грудня 1945 перебувало в таборах УНРРА 677,408 утікачів, число їх піднялося на 14 червня ц. р. до 714,187 осіб, хоча в останніх 5-ох місяцях репатрійовано 258,353, (к. с.)

Совітські морські пляни

(Шанхай) - Згідно з інформаціями совідських джерел, ССРСР задумує створити моряцькі частини для спеціальних завдань. Більшість цих частин перебуватимуть на Далеких Сході. Ці спеціальні частини охоронятимуть північні шляхи з Мурманська до Архангельська та від цих міст шляхи до сибірських пристаней і морських баз на Тихому океані. Свідські кола тієї думки, що майбутня совідська фльота на Тихому океані буде більша й сильніша, як усі совідські фльоти, що мають місце постою в інших обширах. В 1950 році совідська фльота на Далекому Сході матиме 200 кораблів і 120 тисяч моряків.

Зліквідовано дві сов. республіки.

(Москва) — За державну зраду совідський уряд зліквідував дві совідські республіки та прилучив їх як звичайні провінції до Родійської СФСР — Кримську та Чеченсько-інгушську Населення їх (1,5 мільйона) депортують до інших республік. Причиною цього рішення стало те, що татари обох республік співпрацювали з німцями та разом з ними воювали проти червоної армії.

Затоплять Італійську Флоту

(Париж) — Представник італійського уряду в Парижі потвердив вістку про те, що на випадок постанови міністрів закордонних справ про передачу італійської флоты переможцям як оплати за воєнні борги італійські вояки затоплять усі кораблі.

Про пресу в англ. парламенті

(Лондон) — В англійському парламенті один із послів запитав, чи правда, що польські часописи мають тільки тоді право бути в продажі, якщо мають дозвіл варшавського уряду. Міністер заперечив. Посол питався, чому польську пресу в англійській зоні цензурують. Але й на це питання міністр заперечив.

Закрили польські часописи

Американська окупаційна влада закрила великий польський часопис "Польська", що виходив під редакцією відомого польського публіциста К. Грабика у Людвісбурзі. В одному з останніх чисел "Польська" звітувала, що в англійській та американській окупаційних зонах закрито багато польських часописів за гострі протисовітські статті. В Кобленці французи закрили польський часопис "Нова Польська".

Польський часопис "Чувай" з Доростену закрито за звіти з нюрнберзького процесу, подані з коментарями редакції про співпрацю німців з совітами до червня 1941 р. Редакція вмістила в цьому ж числі часопису фото ген. Сталіна й Ріббентропа.

Президент Італії

(Рим) — На засіданні італійського парламенту обрано на президента Італії визначного італійською політика де Ніколя. Прем'єр Гаспері склав президентові димісію всього уряду та одержав доручення створити новий.

Сучасна Югославія

Невеличка країна сербів, хорватів і словінців, що 1918 р. об'єдналися в спільну державу і одержали назву Югославії, дуже часто нагадує світові про своє існування.

Так було в минулому, коли кипіло в «балканському китлі» народів, так було й під час останньої світової війни, коли Югославія зайняла перше місце серед партизанів, що провадили безкомпромісову боротьбу з німецькою окупацією.

Сьогодні Югославія нагадала про себе процесом її колишнього військового міністра ген. Михайловича та в суперечках міністрів чотирьох потуг, що відбуваються навкруги майбутності Трієсту.

Опинившись у сфері впливів ССРСР, Югославія швидко стала на шлях нових соціальних та економічних реформ; 90% підприємств опинилося в руках держави. В рільництві запроваджено на совітський взір державні машинувотракторні стації.

Урядничий світ, робітництво і молодь політично перевишколюється в дусі культу Тіта й Сталіна. Югославську молодь організовано в «Піонері» на взір совітських піонерів.

Друга світова війна поважною мірою знищила народне господарство Югославії. Цілковито зни-

щено 60%, промисловості. Руїна транспорту негативно відбилась на апровізації населення. Видобування вугілля спало до 16% передвоєнних норм.

З цього стану руїни Югославія видибає в дуже повільному темпі. З промови віцепрем'єра югославського уряду Карделя видно, що на протязі минулого року урухомлено лише 16% фабрик, що працювали перед війною.

Більшу увагу звернено на відбудову транспорту, де «зусиллям цілого народу», як заявив Кардель, відбудовано 82% знищених залізниць і 67% мостів. З інших галузей промисловості пожевлено видобування вугілля та розробку лісів.

Травневі подорожі марш. Тіта до Москви й Варшави принесли умови приязні з Польщею і з ССРСР. Політична й економічна співпраця Югославії з ЗДПА і Британією слабне, про це говорять недавні ноти до Югославії урядів цих держав.

З другого боку в Югославії зростає опозиція; провідну роль в ній відіграють католицькі радикали. Поволі слабне й авторитет самого марш. Тіта.

На еміграції перебуває численна югославська політична еміграція і до 100.000 колишніх вояків. ЛПВ.

Сучасні кордони між Польщею та ССРСР

З новим кордоном майже цілий повіт Турка відходить до ССРСР. До Польщі перейшов невеликий гірський кут на захід від р. Сяну. Зокрема на українському боці залишилися такі місцевості, як Сянки, Бориня, Турка, Дидьова.

Повіт Ліско поділений рікою на дві частини. До ССРСР відійшли між іншим Смільник, Журавин, Дністрик, Дубовий, Боберка, Лютовиська, Михновець, Хашів, Терешниця, Ошварова, Дашівка, Росохате, Устрики долишні.

На польському боці Воля Липова, Тісна Ветлинська, Тморок, Городок, Балигород, Ліско.

Повіти Сянік, Кросно, Горлиці, Трийбів, Новий Санч, Ясло цілковито відійшли до Польщі.

Повіт Добромиль поділений між ССРСР і Польщею лінією, що йде від Сяну коло села Солиня, Ліського повіту, попри Перемишль до Рави Руської.

У Перемиському повіті кордони залишають Польщі саме місто Перемишль і всю частину повіту на захід і південь від Перемишля.

До Польщі належать Бірча, Дубецько, Порохник, Радимно. До ССРСР відійшли Модика, Нижанковичі, Риботичі.

Вище Перемишля весь Ярослав-

ський повіт лишається Польщі. Повіти Любачів і Чесанів належать Польщі.

Цілий повіт Яворівський з самим містом Яворів, далі Крохівцем і Немировом належить до ССРСР.

Цілий повіт Рава Руська, за винятком невеликого району на північ від р. Солокії, належить до ССРСР.

Сюди ж відійшли Мости Великі, Угнів, Хлівчани.

Зі Сокальського повіту кут між Солокією і Бугом відійшов до Польщі, полякам припало містечко Белз, до ССРСР відійшли Сокаль, Тартаків, Кристинівка і вся решта повіту на схід від Бугу. Далі кордон йде лінією ріки Буг.

(З часоп. „За майбутнє“)

300 років

Триста років з дня народження Готтфріда Вільгельма Лейбніца відзначає німецький науковий світ. З цієї нагоди проф. Еріх Пойкерт готує в Штуттгарті видання всіх творів цього великого вченого. Твори будуть видані в оригінальних текстах з перекладами німецькою мовою.

З цим числом видаємо «Додаток» ч. 26, друкований фотографічним способом. Редакція.

3 ПРЕСИ

Терористи в Угорщині

Угорська політична поліція відкрила в містах Бая і Шомбатолі терористичні групи, що склалися, голов-но, з членів реакційної католицької партії. Терористи поставили собі ціль відновити монархію. Три головні організатори змови та 30 членів терористичної групи в Бая арештовані.

Остання можливість

Теперішні переговори міністрів закордонних справ у Парижі, - це ще одна можливість повернутися до тісної й повної довіри співпраці, що характеризувала союзну політику під час війни. В іншому випадку треба побоюватись, що взаємини між великодержавами погіршуватимуться і швидко може прийти до розподілу світу на дві сфери впливів.

(„Дзе Нью-Йорк Таймс“).

Німці віднімають голови

„Минув ледви рік від часу німецької капітуляції, а вже ми тепер свідки щораз голоснішої і щораз неприязнішої критики окупаційної влади. Повторюються німецькі акти саботажів проти переселенців, членів окупаційних військ і політичних противників. Німецький запальний рух намагається викликати неспокій та непевність на деяких обшпах. Допомога для німецького запалля іде почасти з Швейцарії, почасти з Данії від данських СС-ів.“

«Дзе Централь Юропіен Обсервер»

Короткі вістки

В Нью-Йорку відбулась конференція атомової комісії З'єднаних Націй, що обмірковувала справи дальших нарад щодо пляну міжнародної контролі атомової енергії.

В Трієсті невідомі особи кинули під трамвай дві бомби, тяжко поранивши двох людей; поліція арештувала 69 осіб.

Англійська Палата Громад розглядає заяву американського президента Трумана про те, що ЗДПА згодні взяти на себе технічні й фінансові обов'язки в справі перепроведення ста ти-сяч жидів до Палестини.

Комисар Палестини скасував присуд на кару смерті двох жидів що вчинили сім збройних нападів; кару смерті замінено на довічне ув'язнення.

На знак протесту проти арешту жидів у Палестині, жиди в Польщі оголосили одногодинний страйк.

В один день святкували ЗДПА сто сімдесяті роковини своєї незалежності, а Філіппіни перший день незалежної Філіппінської республіки.

Допомога УНРРА

(Лондон)— з головної квартири УНРРА в Німеччині повідомлено, що ця міжнародна організація опікуватиметься до кінця свого існування втікачами, переселенцями та емігрантами, а також бездержавними, що втратили свою попередню державну приналежність, а нової ще не набули. Німці та фольксдойчери не користуватимуться допомогою УНРРА. УНРРА не помагає також колишнім членам німецької армії без огляду на їх національність, хібащо ці особи доведуть, що до німецького війська їх узяли примусово.

Голос ля Гвардія

Канада—“З'єднані Держави та інші держави повинні відкрити свої брами для 1.400.000 скитальців з Європи— того величезного скупчення людських злиднів”, —сказав Ф. Ля Гвардія, головний директор УНРРА, відкриваючи сесію 48 держав—членів організації. Він заявив, що його заходи роздобути більше поживи для рятування мільйонів голодних в Європі й Китаї дуже незадовільні. (Подано за канад. “Українськими вістями”).

Жиди втікають з ССРС

* Згідно з відомостями, що їх подає жидівська газета “Форвертс”, жидівське населення масово тікає з ССРС. З Сибіру до Польщі вже повернулось 10 тис. — а має ще повернутись 160 т. жидів. Жиди тікають і з інших частин ССРС, а також з Галичини й зі Львова. У Польщі жиди розміщуються в Варшаві, Кракові, Лодзі, Люблині тощо.

Канада збирає одяг

Як повідомляють канадські “Українські Вісті”, 17-29. червня ц. р. у всій Канаді проведено збір уживаного, але ще доброго одягу жертвам другої світової війни в Європі.

Збір організувала Канадська добродійна організація “Кенедієн Еллайд Реліф” в Монреалі, що має багато провінціальних центрів і збіркових комітетів.

Це вже друга акція збірки одягу в Канаді. Попередня збірка відбувалася в жовтні місяці минулого року.

Як повідомляє Московське радіо, місто Кенігсберг, а також і Кенігсберзька округа будуть переіменовані на Калінінград та Калінінградську округу.

На Україні

Недавно уряд УССР дозволив представникам УНРРА слідувати за розподілом харчів, що їх надсилає УНРРА на Україну. На голову УНРРА на Україні призначено маршала Мек-Даффі.

Харчовий стан на Україні маршал Мек-Даффі схарактеризував словом „розпачливий“. Його звідомлення з 18. травня ц. р. говорить про катастрофальну посуху на Україні.

Ситуацію погіршує ще й те, що на цілій території України не має запасу збіжжя. Норми харчування робітників окреслено як „загрозливо недостатні“.

Про загальне знищення України сказано, що ніде в Європі, крім Варшави, нема етакої руїни, як тут. (Подано за канадськими „Українськими вістями“).

3 життя в Ельвангені

20. травня у великому театрі під режисурою п. Міхнівського поставлено інсценізацію „Гайдамаки“ за Лесем Курбасом. Своєю майстерною грою артисти нагадали бурхливі події українського життя з часів Залізняка та Гонти.

1-2. червня відбулася урочиста посвята нової церкви УАПЦ. Службу Божу відправляли: пресвящ. владика єпископ Платон із Священного Синоду та пресвящ. владика єпископ Сильвестр із своїм причтом. Співав архиєрейський хор під проводом протодіякона Василя Савини.

Увечері того ж дня в церкві єпископ Сильвестр сказав до народу слово на тему: „Мойсей“ Івана Франка.

10 червня відбулися вибори команданта табору та його заступника. Було два списки по два кандидати. Із 1952 голосів капітан Шрамченко одержав 586 голосів, а доктор Тарашук 1366.

Як дирекція УНРРА, так і табораці з виборів були задоволені.

СПРАВА РОЗШУКІВ

Подаємо адреси українських газет, що виходять на американському континенті й безкоштовно містять об'яви в справі розшуків родичів і знайомих за океаном.

Такі об'яви треба писати коротко й ясно.

U. S. A.

“Svoboda”, 81—83 Grand Str., Jersey City 8, N. J.

“The National Word”, 527 Second Ave, Pittsburg 19, Pa.

CANADA

“The New Pathway”, 209, Jarvis Avn. Winnipeg, Man.
“Ukrainian Voice”, 214, Dufferin Ave. Winnipeg, Man.

“Herald”, 214, Dufferin Ave. Winnipeg, Man.

“Ukrainian Toller”, 339, Bathurst Str. Toronto, 2-B Ont.

“Ukrainian News”

10012-109 Str. Edmonton, Alta

ARGENTINE

“Perelom”, Castilla de Coreo 3132, Correo Central, Buenos Aires

Идемо далі...

Пів року тому, коли вглядаючись у неясні перспективи нашої еміграційної майбутності, адміністрація нашого табору кинула гасло—“Ні один таборянин не повинен залишитись без реального фаху!” — в нашому таборі повстало чимало нових курсів і шкіл: технічно-реміснична школа, курси шоферські, курси електро- і радіотехнічні, кравецькі, школа хатнього господарства тощо.

Сьогодні ми вже можемо зробити й деякий підсумок праці у цій ділянці. Можна занотувати закінчення 1-го семестру в нашому Українському Університеті (наука без перерви продовжується), закінчення шкільного року в місцевій гімназії, в школі торговельній, в українській народній школі, на курсах кравецьких, у школі хатнього господарства.

Відбулось і кілька вечірок, присвячених закінченню шкільного року, і кілька вистав праць учнів. Все це дає можливість ствердити, що заходи таборової адміністрації не пішли на марно.

Заповнено “таборову порожнечу”. Конкретно приступлено до творення того національного капіталу, що про потребу його творення вже згадувала одна з передовиць “Нашого Життя”, цебто фахове знання й досвід.

Здали іспити не лише молода генерація та ті, що без різниці віку сіли на шкільну лаву, але й ті, що в праці цій стали на катедру, як професори, інструктори, вчителі тощо.

Пройдено перший етап. З вірою у власні сили і в наше краще майбутнє йдемо далі. І. Л.

До українського громадянства

До редакції часопису «Слово» в Регенсбурзі надходить багато запитів щодо нового тижневика «Українське Слово». Редакція часопису «Слово» повідомляє, що вона нічого спільного не має з цим «Українським Словом». Редакція “Слово”.

Ukrainian Camp - Newspaper „Our Life“. With Permission of UNRRA TEAM 114. October 1945.

Український часопис «Наше Життя» Влада: Секція Журналістів при СУПЖ в Аугсбурзі. РЕДАГУЄ КОЛЛЕГІЯ.

Адреса Редакції й Адміністрації: AUGSBURG — Somme-Kaserne.

Buchdruckerei Anton Hieber, Augsburg 4000/G. 7. 36